

ՄԵՐ ՀԱՅՐԵՐԸ ԿԸ ԽՕՍԻՆ... ՓՈՐՁՈՒԹԻՒՆՆԵՐՈՎ ՀԱՆԴԵՐՁ, ԴՈՒՆ ԱՍՏՈՒԾՈՅ ԿՈՉՈՒԱԾ ԵՍ

«Հոգեւոր մարդիկ խիստ կ'ենթարկուին փորձութիւններու,
որոնց աղբիւրը սկզբնական մեղքն է»:

ՀԱՍՏԱՏՈՒՆ ՅՈՅԱԸ ԵՒ ԱՆՎՀԱՏՈՒԹԻՒՆԸ

4.- Մարդ եթէ նոյնիսկ հոգիին խորերը սուզուած ըլլայ եւ շնորհքով հաստատուած, տակաւին իր մէջ չարի մնացորդաց մը կ'ունենայ: Սակայն ան իր կողքին շատ մօտիկ օգնական մը կ'ունենայ, որ կը խնամէ ու կ'օգնէ իրեն: Այս իմաստով ալ, երբ մարդ դժուարութիւններու մէջ կ'ըլլայ եւ կիրքերու կատաղի ալիքները իր դէմ կը բարձրանան, պէտք չէ յուսահատի, որովհետեւ յուսահատութիւնը կը խթանէ մեղքը եւ առիթ կը գտնէ աւելիով տիրելու մարդուն վրայ: Սակայն, երբ մարդ Աստուծոյ հաստատուած միշտ կը յուսայ, ապա մեղքը կը տկարանայ, կը նուազի ու կը չորնայ:

Անդամալուծութիւնը, պակասաւորութիւնը, այլանդակութիւնը, ջերմութիւնն ու հիւանդութիւնները, բոլորն ալ մեղքի հետեւանք են, որովհետեւ մեղքը բոլոր չարիքներուն արմատն է : Եւ բոլոր ցանկութիւնները, որոնք հոգիի անկումին եւ չար մտածումներուն ծնունդ են՝ մեղքին կը վերագրուին: Հոսող ջրի աղբիւրը, նոյնիսկ եթէ ճահիճներով եւ խոնաւ գետիներով շրջապատուած է, երբ արեւին կիզող ջերմութիւնը անոր վրայ կեդրոնանայ, թէ՛ զինք եւ թէ՛ զինք շրջապատող ճահիճներն ու խոնաւ գետիները կատարելապէս կը չորցնէ ու կը ցամքեցնէ: Այդպէս է նաեւ Աստուծոյ ծառաներուն պարագան, որոնց մէջ կը յորդի եւ կ'առատանայ Աստուծոյ շնորհքը: Այս շնորհքը հոգիին մէջ կը չորցնէ ու կը ցամքեցնէ այն ցանկութիւնը, որ յարուցուած է չարին եւ կամ մարդկային բնութեան կողմէ: Որովհետեւ Աստուծոյ մարդիկը այժմ առաջին Ադամէն աւելի գերազանց են:

ՄԵԾՆ ՍՈՒՐԲ ՄԱԿԱՐ
«ՀՈԳԵՒՈՐ ՔԱՐՈՋՆԵՐ»
Հայացուց՝ Մակար Արք. Աշգարեան
(Շարունակելի 3)

ԱՂՕԹ ԽՆԴՐԱՆՔՆԵՐՈՒ ԿԱՏԱՐՄԱՆ ՀԱՄԱՐ

Քու դիմացդ ծունկի եկած, ամբողջ սրտով կ'աղաչենք եւ գթութիւնդ կը հայցենք, բարերար եւ բազումողորմ Աստուած: Ինչպէս քու ծառաներուդ խոստացար՝ ըսելով. «Ինչ որ հաւատքով խնդրէք Հօրմէն՝ Որդիին անունով, պիտի տրուի ձեզի», այս պահուն շնորհէ եւ իրենց բարի կատարումին հասցուր քեզի հաւատացողներու խնդրանքները, որովհետեւ քեզի՛ ապաւինած ենք: Քու առատ ողորմութեամբդ միսիթարէ՛ մեզ այս կեանքին մէջ, եւ առաջնորդելով՝ երկինքի անպատմելի արքայութեանդ հասցուր, որպէսզի ամենասուրբ Երրորդութիւնդ փառաբանուի եւ պատուուի. այժմ եւ միշտ եւ յաւիտեանս յաւիտենից: Ամէն:

ԲՈՒԺԻՉ ՀԱԿԱՍՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Մեր կեանքին մէջ եղող բոլոր հակասութիւնները ինչպիսիք են, օրինակ, ըլլալ տան մէջ սակայն զգալ անտուն, զբաղած ըլլալով հանդերձ՝ ձանձրանալ, ժողովրդականութիւն վայելել, սակայն միեւնոյն զգալ ինքզինք, ըլլալ հաւատացեալ, բայց բազմաթիւ կասկածներ ունենալ, ասոնք կրնան սարսափեցնել, զայրացնել եւ նոյնիսկ յուսահատեցնել մեզ: Այս բոլորը կը մղեն մեզ ունենալու այն զգացումը, թէ մենք երբեք լիովին ներկայ չենք: Մեզի համար բացուող իրաքանջիւր դուռ մեզի կը ցուցնէ, քանիներու դռներու փակ ըլլալը:

Բայց ուրիշ պատասխան մըն ալ կայ: Այս նոյն հակասութիւնները կրնան մեզ աւելի խոր կարօտի մը հետ շփման մէջ դնել, ցանկութեան մը իրականացման համար, որ կը գտնուի միւս բոլոր ցանկութիւններուն յատակը, եւ որուն Աստուած միայն կրնայ յազեցում տալ: Այսպէս, ըմբռնուած հակասութիւնները կը ստեղծեն այն շփումը, որ կրնայ օգնել մեզի յառաջանալու դէպի Աստուած:

ՃԱՆԱԴԱՐՀՈՐԴՈՒԹԵԱՆ ՀԱՅՐ
ՀԵՆՐԻ Ճ. Մ. ՆՈՒԸՆ
Հայացուց՝ Մակար Արք. Աշգարեան

THE BIG ISSUES AND WHAT THE BIBLE SAYS ABOUT THEM

SOCIAL MEDIA

Social media can be seen as an incredible opportunity to connect with others and impact their lives. How we use this opportunity is very important, and so is the way we let it affect us. About two-thirds of young people say that social media has a negative influence on the way they feel about themselves, so we need to be on our guard. While Jesus may not have had a social media account, he did say a lot about how we should speak to other people, and this is true when we're using social media as when we're in face-to-face conversation.

When we look at our timelines, with other people's filtered and staged photos, it can be easy to compare ourselves to them and feel bad about ourselves.

-MAKE THE- EXPERIENCE BETTER

So how could you for other people? What would it look like for you to only post images that made people want to do good in the world rather than feel bad about themselves? Could you only write status updates and messages that brought life to those who read them? Or perhaps choose, each week, to raise awareness of something that matters to you and God? You have been given a tool – use it well.

KEY BIBLE VERSES:
COLOSSIANS 4: 5-6;
EPHESIANS 4:29-32;
HEBREWS 10:24

ՔՐԻՍՏՈՆԵԱԿԱՆ

ՀԱՄԲԱՐՁՈՒՄ

Չատկէն քառասուն օր ետք, Յինանց Զ. Եօթնեակին, Հինգշաբթի օրը կը տօնուի Փրկիչին՝ Յիսուս Քրիստոսի վերացումը կամ համբարձումը Ձիթենեաց լեռնէն: Տասնօրեայ է այս տօնը, որուն կը յաջորդէ Հոգեգալուստը:

Հայ ժողովուրդի մէջ ՎԻՃԱԿԻ օր կ'ընտի ՀԱՄԲԱՐՁՈՒՄԸ, որովհետեւ Յուդայի տեղ վիճակով ընկրուեցաւ Մաքարիան (Գործք Առաքելոց 1.26) եւ այդ օր է որ հայ մայրեր ու աղջիկներ ՎԻՃԱԿԻ խրախճանք կ'ընեն տուներու մէջ, մասնաւոր արարողութիւններով, քրիստոնէական ոգի մը դնելով վիճակահանութեան մէջ:

ՀՈԳԵԳԱԼՈՒՄՍ

Հոգեգալուստ կամ Պենտեկոստէ Հոգւոյն Սրբոյ իջման նուիրուած առաջին Կիրակին է Չատկի կամ Յինանց Կիրակիներէն յետոյ:

Պենտեկոստէ (յունարէն Բենդեգօսդի) կը նշանակէ Յիսներորդ, հրէական տօն մըն է ծագումով, Եգիպտոսի մէջ իրենց տօնած վերջին Պսեքի (Չատկի) յիշատակին, զոր կը տօնէին Պասեքի յիսներորդ օրը: Հրէից Պենտեկոստէն տօնն է նաեւ Հնոճ եւ Երախայրեաց, այսինքն գոհութեան տօն մը: Պենտեկոստէն հրէից համար, ըստ աւանդութեան, տարեդարձն է նաեւ աստուածային օրինադրութեան Սինա լեռան վրայ:

Հոգեգալուստ կը նշանակէ Սուրբ Հոգւոյն գալը կամ իջումը, որ տեղի ունեցաւ Պենտեկոստէի օրը, Վերնատան մէջ (Գործք Առաքելոց 2), եւ Քրիստոնէական Եկեղեցին պահելով իանդերձ Պենտեկոստէ անունը, նուիրագործեց այդ Կիրակին Հոգեգալուստեան Կիրակի անունով: Հոգեգալուստը եօթնօրեայ տօն մը եղաւ Շնորհալիի կարգադրութեամբ, եօթնեակն ալ «անլուծանելի» պահք հռչակելով:

Այս շաբաթապահքը կը կոչուի նաեւ Եղիական պահք, պարզապէս անոր համար, որ Հոգեգալուստին յաջորդող առաջին Կիրակին Ճաշու Ժամին կը կարդացուի Եղիա Մարգարէի պատմութիւնը (Դ. Թագաւորաց 1-5):

ՔՐԻՍՏՈՆԵԱԿԱՆ
ԲԱՐԳԷՆ Ա. ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ

THE BOOK OF 1 CHRONICLES

WRITTEN: LATER THAN 1 AND 2 KINGS (PROBABLY 350-300BC)

WHY READ IT?

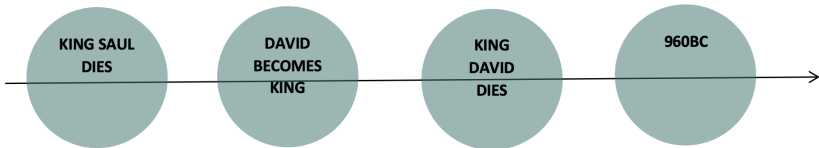
This book is a cherry recap of Israel's history, up to the death of King David. It opens with a long list of names, but this is to give some context to the people's story. It's an encouragement to see God's faithfulness to people who keep going even when things go wrong.

WHAT YOU NEED TO KNOW:

1 and 2 Chronicles were originally one book, thought to have been written after the Jews had returned from exile in Babylon. This book is more interested in story than historical accuracy, intended as an encouragement to the Jewish people. It highlights the times when people did follow God rather than when they weren't faithful to him, and shows the lessons learned from history. The writer focuses on God's promises, people's achievements and the origin of worship and the Temple.

KEY CHARACTER:

Chapter 11 gives the names of David's most trusted soldiers – ‘The Three’ and another ‘Famous Thirty.’ These were his elite fighters who he kept close to him because he knew that they would lay down their lives for him. They showed strength, bravery and commitment, and were willing to give everything for what they believed in.

THE LETTERS 1 THESSALONIANS

WRITTEN: AROUND AD 50-51

WHAT YOU NEED TO KNOW:

This letter was written to the church in Thessalonica, in northern Greece. Some theologians think that this is Paul's earliest letter and therefore the oldest book in the New Testament. Lots of people became Christians when Paul visited Thessalonica, but many more people were unhappy about this, so they kicked Paul out of the city. This meant that there were lots of fresh but immature Christians left behind, who needed guidance. Paul wrote this letter in response to questions that the believers were asking about what will happen when Jesus returns, and what happens when we die. He also reminded them to live a holy life meanwhile.

WHY READ IT?

This letter contains discussion about some of life's bigger questions. It reminds us that even though we have questions, we can be sure about what Jesus has done, and we can live for Jesus until he comes again. It's a great read for anyone who has recently become a Christian, as that's the audience it was written for.

SPOTLIGHT:

The city of Thessalonica was one of a number of important places that made up the Roman province of Macedonia (northern Greece). It was the leading seaport of Macedonia and the second biggest city in Greece.

**ՆԻԿԻՌՅ ՏԻԵԶԵՐԱԿԱՆ ՍՈՒՐԲ ԺՈՂՈՎԻ 1700-ԱՄԵԱԿ
«ՀԱՒԱՏԱՄՔ Ի ՄԻ ԱՍՏՈՒԱԾ, Ի ՀԱՅՐՆ ԱՄԵՆԱԿԱԼ
ԵՒ Ի ՄԻ ՏԵՐ ՅԻՍՈՒՍ ՔՐԻՍՏՈՍ, ԵՒ Ի ՍՈՒՐԲ ՀՈԳԻՆ»:**

1.- Աստուած եւ աստուածաբանութիւն: Աստուածաբանութիւնը այն գիտութիւնն է, որ կը խօսի Աստուծոյ մասին, եւ կը քննէ հաւատքին վերաբերող բոլոր երեսները: Այդ գիտութեան հիմը Աստուածաշունչն է, առանց որուն՝ աստուածաբանութիւնը ռեւէ բան չի հաստատեր: Բայց աստուածաբանութեան մէջ մտածողութեան այն կերպը, որ կը գործածուի՝ իմաստասիրական (փիլիսոփայական) մտածողութեան կերպն է:

2.- Կրնանք ճանչնալ զԱստուած: Աստուած իր բնութեամբ անճանաչելի է, այսինքն՝ կարելի չէ ճանչնալ: Մենք զԱստուած ճանչնալու երկու հիմնական կերպեր ունինք.-
ա) Յայտնութիւնը, այսինքն՝ Աստուածաշունչը եւ բերանացի յայտնութիւնը: Մենք զԱստուած կը ճանչնանք միայն այնքան՝ որքան որ ինք ինքզինք յայտնած է մեզի անցեալին՝ նահապետներուն եւ մարգարէներուն միջոցաւ, եւ ներկայ ժամանակին՝ մեր Տիրոջ Յիսուս Քրիստոսի միջոցաւ:
բ) ԶԱստուած կը ճանչնանք իր գործերէն, այսինքն՝ ստեղծագործութենէն եւ իր նախախնամութենէն:

3.- Աստուած եւ գիտութիւն: Գիտութիւնը չ'զբաղիր Աստուծոյ հարցով, ոչ ալ աստուծային ճշմարտութիւններով: Անոր առարկան տիեզերքն է, աշխարհը եւ մարդը: Միւս կողմէ, աստուածաբանութիւնը գիտութիւն է որոշ իմաստով, որովհետեւ իր եզրակացութիւններուն համար Աստուածաշունչէն զատ (եւ Աստուածաշունչէն անկախ) կը հիմնուի մարդկային միտքի դատողութեան եւ ապացոյցներու վրայ: Օրինակ, անհաւատի մը խօսած ատեն կարելի չէ Աստուծոյ գոյութիւնը ապացուցանել Աստուածաշունչով: Պէտք է խօսիլ՝ միտքին դիմելով: Արդ, մարդկային միտքին համար Աստուծոյ գոյութեան ապացոյցներն են.-
ա) Աշխարհին գոյութիւնը: Ուեւ բան ինքնիրեն չի գոյանար. անհրաժեշտօրէն բացարձակ Գոյութիւն մը պէտք է ըլլայ պատճառը բոլոր տեսանելի եւ անտեսանելի գոյութեանց: Ամէն ինչ միակէ մը կը սկսի, եւ առաջին ու բացարձակ Միակը Աստուած է:
բ) Շարժումին գոյութիւնը: Նիւթը ինքնին անկեանք եւ անշարժ է, եթէ իրմէ դուրս շարժիչ մը չունենայ: Այդ շարժիչը ինք նիւթ է նիւթեղէն չի կրնար ըլլալ. պէտք է աննիւթ Գոյութիւն մը ըլլայ, որ Աստուած է:
գ) Տիեզերական կարգաւորութեան գոյութիւնը: Այս կարգաւորութիւնը պատահականութեան ծնունդը չի կրնար ըլլալ: Ինքնիրեն ձգուած բնութիւնը դէպի անկարգութիւն կ'երթայ: Կարգաւորութիւնը տիեզերքին ետին գործող Մեծ Միտքին մը կամ Բանականութեան մը արդիւնքը միայն կրնայ ըլլալ:
դ) Մարդուն մէջ անհունին հասնելու փափաքը, կատարելութեան ցանկութիւնը, անմահութեան ձգտումը, բարոյական հասկացողութեանց եւ խղճմտանքին գոյութիւնը կը հաստատեն Աստուծոյ գոյութիւնը:

4.- Մէկ Աստուածութիւն եւ Սուրբ Երրորդութիւն: Աստուած մէկ է: Ամբողջ Աստուածաշունչը կը խօսի այս միակութեան մասին, եւ անդադար կը շեշտէ զայն, զգուշացնելու համար բազմաթիւ աստուածներ պաշտելու մոլորութենէն, որ մարդիկը Աստուծմէ հեռացնելու սատանայական հնարքն է: Աստուած մէկ է: Հին Կտակարանին մէջ անիկա ինքզինք կը յայտնէ իբրեւ Ամենակալ Աստուածը, Ամենակարող Աստուածը, Յաւիտենական Աստուածը, «Ան՝ որ է» (Ել 3.14, 6.3): Նոր Կտակարանին մէջ Աստուած ինքզինքը կը յայտնէ իբրեւ Հայր, Որդի եւ Սուրբ Հոգին: «Երրորդութիւն» բառը չկայ Աստուածաշունչին մէջ, բայց անոր հասկացողութիւնը կամ վարդապետութիւնը կու գայ Աստուածաշունչէն, ՀՎ-ի մէջ քողարկուած ձեւով, իսկ ՆԿ-ին մէջ՝ բացայայտօրէն (Մտ 28.19: Բ.Կր 13.13: Հմմտ Ա.Կր 12.4-6): Հայրը, Որդին եւ Սուրբ Հոգին երեք անձեր են, բայց ո՛չ երեք Աստուածներ: Անոնք մէկ եւ նոյն Աստուածն են: Իրենց բնութեամբ եւ յատկութիւններով, իրենց կամքով ու գործով, իրենց կարողութեամբ եւ իշխանութեամբ նոյնն են անոնք, բայց իրենց ներքին կապերով եւ յարաբերութիւններով կը զանազանուին, առանց երբեք շփոթուելու իրարու հետ: Օրինակ.- Ինչպէս մադկային հոգի ըսելով երեք բաներ կը հասկնանք.- կամքը, որմէ ծնունդ կ'առնէ միտքը, եւ որմէ կը բղխի կարողութիւնը. եւ այս երեքը՝ կամք, միտք եւ կարողութիւն, երեք անշփոթելի բաներ ըլլալով հանդերձ՝ երեք հոգիներու մասին չենք խօսիր, այլ մէկ եւ միակ հոգիի մասին: Նոյնն է երեք անձնաւորութեանց պարագային, որոնք մէկ եւ միակ ճշմարիտ Աստուածն են:

5.- Հայրն Աստուած: Աստուած ամէն բանի սկիզբն է, սկիզբը սկիզբներուն, միակ սկիզբը ամէն բանի, ինքը ըլլալով միակ անսկիզբը: Այս ճշմարտութիւնը կը վերաբերի Սուրբ Երրորդութեան, բայց յատուկ կերպով զայն կը մասնատրենք Հայր Աստուծոյ համար: Որդին եւ Սուրբ Հոգին թէպէտ անսկիզբ են եւ անժամանակ, բայց իրենց պատճառը եւ սկիզբը ունին Հօր Աստուծոյ մէջ, այնպէս՝ ինչպէս ճառագայթն ու ջերմութիւնը արեւէն սկիզբ կ'առնեն բայց անոր հետ միաժամանակ կան (եւ ո՛չ թէ յետոյ), որովհետեւ արեւ չկայ առանց ճառագայթի եւ ջերմութեան:

6.- Աստուած Հայրը՝ աստուածութեան եւ ապագայ Եկեղեցւոյ Ընդանիքին յարաբերաբար: «Հայր» կոչումը Սուրբ Երրորդութեան առաջին անձնաւորութեան կու տանք, որովհետեւ Որդին ինք, մեր Տէրը՝ Յիսուս Քրիստոս, միշտ այդպէս կոչեց զայն: Այդ անունը մարդկային հայրութեան հասկացողութեան հետ նմանութիւն ունի բայց նոյնը չէ: Հայր մը իր որդիին հետ նոյն բնութիւնը ունի, բայց տարիքով ու փորձառութեամբ անկէ մեծ է, նկարագրով, կամքով ու գործով անկէ տարբեր է: Այդպէս չէ Աստուծոյ Որդիին եւ Հօրը պարագային: Որդին ո՛չ միայն Հօրը բնութիւնը ունի, այլ նաեւ նոյն կամքը, նոյն իշխանութիւնը, նոյն փառքը եւ պատիւը: Անիկա «Հօրը փառքին լոյսը եւ անոր էութեան ճշգրիտ պատկեր»ն է (Եբր 1.3): Բայց Որդի կը կոչուի՝ մեզի համար, մեզի սորվեցնելու համար՝ թէ ի՛նչպէս կրնանք ճշմարիտ եւ կատարեալ որդիներ ըլլալ Աստուծոյ:

Եւ արդարեւ Աստուած Հայր է նաեւ մեզի համար: Այս հայրութիւնը բնութենական չէ, այսինքն՝ մենք Հօրը բնութենէն ծնած չենք: Մեր պարագային Աստուծոյ հայրութիւնը հոգեւոր է. մենք հաւատքի ճամբով Աստուծոյ որդեգիրներ ենք: Որովհետեւ Աստուծոյ յաւիտենական ծրագիրն է՝ մարդոցմէ իրեն ժողովուրդ մը կազմել, եւ այդ ժողովուրդը իր սեփական «ընտանիքը» դարձնել: Այդ ժողովուրդը եւ ընտանիքը Աստուծոյ Եկեղեցին է, որ մենք բոլորս ենք (Եփ 2.19): Ահա թէ ինչու՝ Հաւատամքին մէջ երբ կ'ըսենք՝ «Հաւատամք ի մի Աստուած, ի Հայրն ամենակալ» (Կը հաւատանք մէկ Աստուծոյ՝ ամենակալ Հօր), անով նաեւ կ'արտայայտենք մեր որդիութիւնը Աստուծոյ, եւ մեր կոչումը՝ իբրեւ Աստուծոյ Ընտանիքին անդամները:

ՄԵԿՆՈՒԹԻԻՆ
ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՅՑ ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՆ
ՍՈՒՐԲ ԵԿԵՂԵՑԻՈՅ ՀԱՒԱՏԱՄՔԻՆ
Զարեհ Արք. Ազնաւորեան
(Շարունակելի 2)

ՑԱՆ

Սերմանողն է: - Յաղթահասակ կը կանգնի
Մայրամուտին շողերուն մէջ ոսկեթոյր:
Ուրքին առջեւ անդաստաններն հայրենի
Կը տարածեն մերկութիւննին անպարոյր:

Լի է ամբողջ ցորեններով աստղահատ
Խորունկ գոգնոցն: Հերկերն հերուան՝ ծարաւի՝
Կը սպասեն իր լայնշի բուռին, եւ բուռն այդ
Արտերուն վրայ՝ զերթ արշալոյս՝ կը բացուի:

Մշակ, ցանէ.- յանուն տանըդ սեղանին
Թեւիդ շարժումն անպարագիճ թող ըլլայ.
Վաղը նետած ցորեններդ այդ կը թափին
Օրհնութեան պէս թոռնիկներուդ գլխուն վրայ:

Մշակ, ցանէ .- յանուն նօթի թըշուառին
Թող գոգնոցէդ կէս չելլէ ափըդ բընաւ.
Աղքատ մ'այսօր ճըրագին մէջ տաճարին
Վաղուան հունձքիդ համար վերջին ձէթը դրաւ:

Մշակ, ցանէ.- յանուն Տիրոջ նըշխարին
Թող մատերէդ յորդին սերմեր լուսեղէն.
Վաղը ամէն մէկ հասկի մէջ կաթնային
Պիտ՝ հասուննայ մաս մ'Յիսուսի մարմինէն:

Ցանէ, ցանէ.- նոյնիսկ հեռու սահմանէն,
Աստղերու պէս, ալիքներու պէս ցանէ՝:
Ծիտերն ինչ փոյթ թէ հատիկներդ կ'աւարեն.-
Տեղը Աստուած պիտի մարգրիտ սերմանէ:

Լեցնիւր ալօսն, յորդէ հերկերը բերրի,
Հողին ծոցէն ոսկի լոյսեր թող հոսին.
Օրը ահա կ'իրիկնանայ.- կ'երկարի
Շուքը թեւիդ հորիզոններն աստղային:

ԴԱՆԻԷԼ ՎԱՐՈՒԺԱՆ

PRAYER

Gracious God, you have established the nine orders of angels to reflect your glory and majesty and to keep watch over your chosen people. May Michael, the prince of the heavenly Host, Gabriel, the celestial messenger, and Raphael, the healer of souls and bodies, be the ever-watchful guardians of your Church and your messengers in time of need. We ask this through Christ, Lord of the Angels. Amen.